

RADUJME SE VŠICHNI

(Dvojhlasý kánon)

KANCIONÁL KAPLE BETLÉMSKÉ
(1590)

Sopránová zobcová flétna 1

1. Ra - duj - me se všich - ni křes - ťa - né věr - ní, roz -
2. Chvá - la bud' moc - né - mu Bo - hu na ne - bi a

Sopránová zobcová flétna 2

1. Ra - duj - me se všich - ni křes -
2. Chvá - la bud' moc - né - mu Bo -

6

jí - ma - jí - ce a vá - ží - ce Bo - ha Ot - ce do - bro - di - ní. Po -
po - koj li - du věr - né - mu do - bro - vol - né - mu zde na ze - mi. Neb

ta - né věr - ní, roz - jí - ma - jí - ce a vá - ží - ce Bo - ha Ot - ce do -
hu na ne - bi a po - koj li - du věr - né - mu do - bro - vol - né - mu zde

12

slal na svět v tě - le Sy - na své - ho, od věč - nos - ti
kní - že věč - né - ho po - ko - je po - ra - zil vůd -

bro - di - ní. Po - slal na svět v tě - le Sy - na své -
na ze - mi. Neb kní - že věč - né - ho po - ko -

17

so - bě v bož - ství rov - né - ho, a - by on po - zdvihl člo - vě - ka pad - lé -
ce pej - chy a roz - bro - je. Vše - mu svě - tu při - šla jest ra - dost no -

ho, od věč - nos - ti so - bě v bož - ství rov - né - ho, a - by on po -
je po - ra - zil vůd - ce pej - chy a roz - bro - je. Vše - mu svě - tu

23

ho vá, a na - vrá - til do byd - la raj - ské - ho, skrz hřích
zví - tě - zil jest lev z po - ko - le - ní Ju - do - va,
zvihl člo - vě - ka pad - lé - ho a na - vrá - til do byd -
při - šla jest ra - dost no - vá, zví - tě - zil jest lev z po -

28

po - tra - ce - né - ho. Ta - ko - vé - ho do - bro - di - ní jsou - ce vděč - ni všech -
ko - řen Da - vi - dův. Ov - ce ztra - ce - ná za - se jest na - vrá - ce - ná a
la raj - ské - ho, skrz hřích po - tra - ce - né - ho. Ta - ko - vé - ho do - bro - di -
ko - le - ní Ju - do - va, ko - řen Da - vi - dův. Ov - ce ztra - ce - ná za - se

34

ní věr - ní, vzdá vej - mež chvá - le - ní vždyc - ky i ny - ní.
hřiv - na de - sá - tá na - le - ze - na, buď Bo - hu chvá - la.
ní jsou - ce vděč - ni všech - ni věr - ní, vzdá - vej - mež chvá - le - ní.
jest na - vrá - ce - ná a hřiv - na de - sá - tá na - le - ze - na.

1. Radujme se všichni křesťané věrní,
rozjímající a vážící Boha Otce dobrodiní.
Poslal na svět v těle Syna svého,
od věčnosti sobě v božství rovného,
aby on pozdvihl člověka padlého
a navrátil do bydla rajskeho
skrz hřích potraceného.
Takového dobrodiní jsouce vděčni všichni věrní,
vzdávejmež chválení (vždycky i nyní).*)

2. Chvála bud mocnému Bohu na nebi
a pokoj lidu věrnému dobrovolnému zde na zemi.
Neb kníže věčného pokoje
porazil vůdce pejchy a rozbroje.
Všemu světu přišla jest radost nová,
zvítězil jest lev z pokolení Judova, kořen Davidův.
Ovce ztracená zase jest navracená
a hřivna desátá nalezena, (buď Bohu chvála).